

# РЕШЕНИЕ

№ 6360

гр. София, 04.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,**  
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Луиза Христова**

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7659** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на К. А. А. от [населено място] срещу заповед № 8121К-9013 от 20.07.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение в срока за изпитване на основание чл.12, ал.1 от ЗДСл, считано от 28.07.2021г.

Жалбоподателят посочва, че считано от 21.04.2021г. е назначен без срок за изпитване на длъжността, която е заел след конкурс. Поради това посоченото основание за прекратяване на служебното му правоотношение е неприложимо. Освен това не е обучаван на длъжността, на която е назначен, нито е въведен в работата поради пасивното поведение на началника на сектора, в който работи. Поискал е да бъде обучен с писмо от юни 2021г. до началника на отдела. Награден е със заповед от 28.06.2021г. След започване на обучението и преди да е проведено оценяване, служебното му правоотношение е прекратено без основание. Поради това моли процесната заповед да бъде отменена. Претендира разноси по списък.

Ответникът - министъра на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е назначен на длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП – МВР въз основа на конкурс и заповед № 8121К-5545 от 30.03.2021г. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите на чл.9, чл. 10д, ал.4 и чл. 12 от ЗДСл. Последната разпоредба касае срокът за изпитване, който е посочен като една година, считано от 05.04.2021г. На същата дата е запознат с длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност, според която участва в информационно-аналитичната и прогностична дейност на дирекцията и в изготвянето на съответни документи и данни за нуждите ѝ. Като изисквания за заемане на длъжността са посочени комуникативна и дигитална компетентност. Със заповед № 8121К-6023 от 21.04.2021г. на министъра на вътрешните работи жалбоподателят е преназначен на същата длъжност, но за неопределено време, считано от 21.04.2021г. Отново е посочено правното основание на чл. 12 от ЗДСл, но липсва текст за срок за изпитване. С молби от 26.06. и 28.06.2021г. жалбоподателят е поискал да му бъде назначен опитен служител, който да го въведе и обучи в спецификите на длъжността, която заема, както и да бъде обучен за повишаване на професионалната си подготовка. Със заповед № 12663-1678 от 28.06.2021г. на министъра на вътрешните работи е награден с обявяване на служебна благодарност с парична награда в размер на 100лв.

В докладна записка от 23.06.2021г. на началника на сектора, в който е работил жалбоподателя, е посочено, че на жалбоподателя е изготвен на 21.05.2021г. работен годишен план, като същият е подпомаган от началника на сектора и от старши експерт от същия сектор. Първоначално възлаганите на жалбоподателя задачи не са били сложни. В процеса на обучението е установено, че служителят се затруднява при работа с компютър, допуска правописни и пунктуационни грешки, не работи с М. офис. Поради това е предложено в периода 28.06.-09.07.2021г. да се поставят конкретни задачи на жалбоподателя, заложи в работния план, с цел проверка на гореизложеното. Видно от докладна записка на същия началник сектор от 06.07.2021г., жалбоподателят е включен със заповед на административния секретар на МВР от 24.06.2021г. в двуседмичен курс на тема „Въведение в държавната служба – електронни модули“.

С докладна записка от 13.07.2021г. на началника на отдела, в който работи жалбоподателя, до директора на ГДБОП е посочено, че мл. експерт А. не показва необходимите качества и умения за изпълнение на длъжността – допуска множество правописни и пунктуационни грешки при изготвянето на текстове, не познава основни граматически правила, няма умения за работа с MSOffice. Не може да създава и обработва текст, да създава и форматира документи, да изготвя таблици и други технически операции. Същевременно на служителя са създадени всички условия за работа – осигурено му е оборудвано работно място, определен му е служител, който да го подпомага, запознат е с всички необходими документи, регламентиращи дейността му, както и с примерни сламки, изготвен му е индивидуален работен план с поставени задачи, включен във въвеждащо обучение съгласно ЗДСл. Независимо от това служителят не е показал умения да се справя с възложената му работа. Поради това е предложено служебното му правоотношение да бъде прекратено. Въз основа на тази докладна записка директорът на ГДБОП е изготвил предложение до министъра на вътрешните работи от 19.07.2021г., което е прието и на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСл е издадена процесната заповед за прекратяване на служебното правоотношение,

считано от 28.07.2021г. Жалбоподателят е получил екз. от нея на 21.07.2021г. Жалбата е подадена на 23.07.2021г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на срока за оспорване на индивидуални административни актове, от лице, пряко засегнато от оспорения акт, и е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – министъра на вътрешните работи, който се явява орган по назначаването на жалбоподателя с оглед компетентността по чл. 108 от ЗДСл във връзка с §5 от ПЗР на съз. При издаването на административния акт са спазени административно производствените правила. Заповедта е издадена в съответствие с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл във връзка с чл. 59 и сл. от АПК в законоустановената писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити. В нея са посочени фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение, конкретното материалноправно основание (по чл. 12, ал. 1 от ЗДСл – прекратяване в срока за изпитване); налице е описание на заеманата от жалбоподателя длъжност; посочена е и датата на прекратяване на служебното правоотношение.

Заповедта е в съответствие с материалния закон. С разпоредбата на [чл. 12](#) от ЗДСл е предвидено, че когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. Касае се за изпитателен срок, установен в полза на органа по назначаването, в който същият да прецени качествата на служителя да изпълнява възложените му служебни функции и задачи и в съответствие с тази преценка да реши дали да продължи възникналото служебно правоотношение или в рамките на едногодишния срок да го прекрати. Става въпрос за изпитателен срок в иначе безсрочно правоотношение, а не за срочно такова, т.е. следва да се прави разлика между срок на назначението и срок на изпитване. При упражняване на правомощието си по чл. 12 от ЗДСл органът действа в условията на оперативна самостоятелност, като не е задължен по закон да излага фактически съображения, мотивиращи неговото решение, съответно - извършената преценка по чл. 12 от ЗДСл като такава по целесъобразност не подлежи на съдебен контрол в своето съдържание.

Липсата на компетентност за съда да контролира по същество преценката на административния орган, извършена на основание чл. 12 от ЗДСл, не изключва по принцип възможността за осъществяване на контрол върху законосъобразното упражняване на правомощията на органа, предоставени за изпълнение в условията на оперативна самостоятелност - арг. в чл. 169 от АПК. Проверката за законосъобразност на административния акт (в това число издадения по целесъобразност) се ограничава до преценка дали органът не е нарушил съответните законови правила относно наличието на предвидените в чл.12, ал.1 от ЗДСл две кумулативни предпоставки: служителят да е назначен за първи път на държавна служба и прекратяването на

служебното му правоотношение да е станало преди изтичането на едногодишния срок съгласно ЗДСл от първоначалното назначаване. Между страните не се спори, че жалбоподателят е назначен за първи път на държавна служба със заповед № 8121К-5545 от 30.03.2021г. въз основа на конкурс, на длъжност „младши експерт“ с ранг V младши. Очевидно от датата на назначаването до датата на прекратяване на служебното правоотношение – 28.07.2021г., не е изтекла една година. Междувременно служителят е преназначен на основание чл. 82, ал.1 и чл. 12 от ЗДСл на същата длъжност със заповед от 21.04.2021г. за неопределено време. Това преназначаване не променя характера на правоотношението, което остава безсрочно. Не променя и факта на изпитването, тъй като съгласно второто изр. на ал.1 на чл.12 в случай, че правоотношението се измени преди изтичането на срока, срокът за изпитване продължава да тече при следващото служебно правоотношение. Следователно органът по назначаване е обвързан от едногодишният изпитателен срок, който е фиксиран от закона, и не може преди този срок да изтече, да приеме, че служителят се справя със задълженията си и да го премахне. Независимо, че в заповедта за преназначаване срокът за изпитване не е упоменат изрично, по горните съображения той продължава да тече. В този смисъл не се споделя аргументът на жалбоподателя, че с преназначаването служебното му правоотношение е станало за неопределено време, тъй като то е такова още по първоначалната заповед за назначаване. Срокът на правоотношението няма нищо общо със срока за изпитване, който дава право на този, в полза на когото е уговорен, да прекрати правоотношението без предизвестие.

Възражението, че ответникът не е обучил жалбоподателя, след което да прецени ефективността на работата му, е неоснователно. Преценката на органа в случая е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Затова представените в тази насока писмени доказателства са ирелевантни за спора.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение е издадена в съответствие с приложимия материален закон, което обосновава извод за законосъобразност на административния акт.

При този изход на спора и предвид направеното от страна на процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, такива следва да му се присъдят за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, II - ро отделение, 41 - ви състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. А. А. от [населено място] срещу заповед № 8121К-9013 от 20.07.2021г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА К. А. А. от [населено място] да заплати на Министерството на вътрешните работи сума в размер на 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

